

Titel: Nederlands onderzoek naar diepe hersenstimulatie zal patiënten langer volgen
Datum: 19 juli 2011
Auteurs: Vincent J.J. Odekerken, AIOS neurologie
Rob M.A. de Bie, neuroloog
Afdeling Neurologie
Academisch Medisch Centrum
Meibergdreef 9
1105 AZ Amsterdam
Aantal woorden: 473

Diepe hersenstimulatie bij de ziekte van Parkinson wordt al jaren succesvol toegepast. Het is echter nog niet goed uitgezocht in welk gebied in de hersenen het best geopereerd kan worden. Sinds 2007 verricht een consortium van centra (AMC Amsterdam, UMC Groningen, HAGA ziekenhuis Den Haag, Medisch Spectrum Twente, St. Elizabeth ziekenhuis Tilburg) hier onderzoek naar. Aanvankelijk werden de patiënten tot één jaar na de operatie in studieverband gevolgd. Door steun van de Parkinson Vereniging wordt nu ook onderzocht hoe het patiënten op de langere termijn vergaat.

Al meer dan vijftien jaar is bekend dat het toepassen van continue elektrische stimulatie in bepaalde hersendelen verbetering geeft van de symptomen die zich voordoen bij de ziekte van Parkinson. Deze behandeling heet *diepe hersenstimulatie* (Deep Brain Stimulation, afgekort DBS). Bij DBS worden elektroden in de hersenen geïmplanteerd.

Ons huidige onderzoek, de N-STAPS genaamd, onderzoekt in welke van twee gebieden in de hersenen, namelijk de *nucleus subthalamicus* of de *globus pallidus*, deze elektrodes het best geplaatst kunnen worden. Beide gebieden liggen diep in de hersenen en ieder mens heeft van elk twee, één links en één rechts. Als in een onderzoek twee behandelingen worden vergeleken is het essentieel dat de patiënten vergelijkbaar zijn. Daarom is het onderzoek als volgt opgezet. De patiënten werden verdeeld in twee groepen; de helft van de patiënten is geopereerd in de *nucleus subthalamicus* en de andere helft in de *globus pallidus*. Door middel van loting werden de patiënten ingedeeld in één van deze twee groepen. In maart 2011 is de laatste van de 128 deelnemers in de studie geïnccludeerd. De laatste metingen van het testen één jaar na de operatie zullen in 2012 bekend zijn.

De ziekte van Parkinson is een ziekte die naar mate de jaren verstrijken meer en meer klachten geeft. Daarom is het belangrijk om te blijven volgen hoe het patiënten *op langere termijn* vergaat. Het zou kunnen dat na één jaar beide groepen even goed functioneren. Dit betekent niet dat dit enkele jaren later nog steeds zo is. Zo zou het gunstige effect van DBS in het ene hersengebied langer stand kunnen houden dan het effect van DBS in het andere gebied. Met nadere woorden, na drie of vijf jaar blijkt de ene operatie beter dan de andere, terwijl dit na één jaar nog niet duidelijk was. Dit maakt het erg belangrijk om meer te weten te komen over de effecten en bijwerkingen van de operatie op de langere termijn. Zo kunnen we in de toekomst patiënten beter voorlichten en een betere keuze maken ten aanzien van de toepassingen van DBS.

Dankzij de subsidie van de Parkinson Vereniging kunnen wij de patiënten die meedoen aan de studie tot drie jaar na de operatie volgen. Dit maakt ons onderzoek een van de eerste studies wereldwijd die Parkinson patiënten met diepe hersenstimulatie gedurende een dergelijke periode blijft volgen.